

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

19. [i.e. 2.] Dies Febrvarii. Quidquid Maria egit, disciplina est. S. Ambros.
lib. 2. de Virginibus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

se fieri æqualia Gloriæ, quæ tibi promissa est, nec pœnis inferni quas meritus es, nec laboribus Christi, quos pro te pertulit, nec beneficiis Dei, quibus te oneravit, nec ejus bonitati immensæ, cui tu servis.

19. 2. DIES FEBRUARII.

Quidquid Maria egit, disciplina est. S.
Ambros. lib. 2. de Virginibus.

Invocanda
Dei-
para.

TRes hodie in Templo Salomonis, veluti in celeberrimo theatro, personam sibi à Deo impositam, summa cum dignitate sustinebunt, Infans, Virgo, Senex. Infans simul, & antiquus dierum, Virgo simul, & Mater; Senex simul, & Vates. Infans, Filius Dei; Virgo Mater Dei; Senex servus Dei, Jesus, Maria, Simeon: quot nomina, tot Numina. Quidquid egerunt singuli, disciplina est. Primus sit ordine, qui primus dignitate, Jesus. Ingressus est Infans templum ut observaret legem, qui ipse tulerat legem. Sed quidquid ipse fecit, nobis lex est: quia omnis ejus actio, nostra est instructio; Christi imitatio, Christianorum est perfectio. Hunc Infantem sequi est dignitas, assequi fœlicitas. Non est quod timeas falli, dum crucem pro delictis, opprobria pro honoribus, nuditatem pro opibus suadet; qui suadet, est Veritas, nec erravit, qui sic agendum judicavit, quia qui judicat, est Sapientia. Nec est, quod diffidas, est idem summa Bonitas, summa Potentia: his tamen rebus te redemit, & speras te aliis redimendum; Tua salus iisdem operibus incipitur, & perficitur. Hic te Christus voluit redimere,

Februar.

Tessera.

89

dimere, sic tu velis redimi. Non decet aliâ viâ incedere membra, quam eâ, quâ præcessit caput. Ad illius ergo mores vitam tuam compone, cujus vita est omnibus vivendi norma.

II. Sequitur nunc Maria, quæ quidquid egit, agendi fuit disciplina. Ingreditur Templum, non tam in Templo purganda, quam ipsum Templum purgatura. Utpote quæ non tantum sine macula erat rota pulchra, sed ipsa pulchritudo: nec tantum erat Gratia plena, sed ipsa gratiarum plenitudo. Soles adire Templum orationis fundendæ, hoc est eleemosynæ pro Animo petendæ gratia, si ve ut stipem gratiæ impetres: adest jam in Templo, hoc est in domo orationis illa ipsa cui à Filio indultum est jus dispensandi gratias, quæ velut Mater familias in domo Dei habet claves Misericordiæ. Clama, exaudiet; pete, dabit; quære, invenies, pulsa, aperiet, spera, in ipsa est omnis spes, hæc non confundet. Crede verum esse illud sancti Præsulis pronuntiatum. *(a) Citius calum cum terra perierit, quam Maria aliquem serio se invocantem, sua ope destituat.* Es rerum omnium inops? pete opem. Pudeat aliquem mendicum ardentius postulasse vilem pro corpore eleemosynam, quam te pro Animâ Gratiam. Tu hic coram Virgine omnium mendicorum opta induere affectus, ut obtineas vel minimam stipem Gratia: sequetur, nullus dubita, ex tanto affectu, quem optas effectus. Ab illa enim aliquid petiisse, obtinuisse est.

III. Succedit in scenam tertius, non annis, quam meritis senior, Simeon. Is excusso gravis ætatis tepore, non gradu, sed cursu, per Templum, velut stadium,

F 5

dium.

(a) *Blosius spec. Spir. 6. 12.*

dium, ad Infantem quasi ad metam, ad Infantis conspectum, velut ad curriculi bravium, properare, Quem ut intuitus est, mox stupore defixus, amore attonitus, sacro horrore perfusus, hærere, fluctuari, velificari desiderio; nunc ulnas, ut accipiat protendere, jam ne accipiat, retrahere; eum ferè mentis inopem lætitiæ copia fecit. Non satis erat, quem tot annis spe videndi devoraverat, oculis tantum libare, nisi brachiis constringeret. Suscepit ergo in ulnas nec dum unius ulnæ Infantem, sed quem nec cæli, nec cæli caelorum capere possunt. Cùm sacrum illud pondus, quod (a) *omnia in mensura, & numero, & pondere disposuit*, gestaret, quasi ab eo gestaretur, nullum sentire onus (erat enim is, cujus onus leve) caligantes senio oculos in puerum iterum, iterumque demittebat. Optabat jam totus esse oculus, ut illum toto obtutu videret, quem semper videre, salus est videntis. Tandem petit dimitti in pace, & ut eâ fruatur, cupit occumbere morte. O mortem verè vitalem; mortem præsentem eo, qui est Vita nostræ vitæ. Quidni exclamem, & acclamem sic morienti?

Felicem sortem, sic posse occumbere mortem!

3. DIES FEBRUARII.

Non habemus quod in morte timeamus, si nihil quod timendum sit, vita nostra commisit. *S. Ambros. de bon. morte. 1.8.*

(a) *Sap. 11.*